

Republika Srbija
Visoki savet sudstva
Disciplinski tužilac
Resavska 42
11000 Beograd

В И С О К И С А В Е Т С У Д С Т В А
П И С А Р Н И Ц А

ПРИМЉЕНО: 30.01.2023

Ориг. број	Врло	Прилог	Вред.
127 бз			

Podnosioci: Jelena Ćuruvija-Đurica, sa prebivalištem u Beogradu, čiji je punomoćnik
Milijana Trifković iz Beograda, i Slavko Ćuruvija fondacija, čija je
zakonska zastupnica Ivana Stevanović, sa sedištem u Beogradu,

DISCIPLINSKA PRIJAVA

= Za pokretanje disciplinskog postupka i razrešenje sudije Apelacionog suda u Beogradu
Marka Jocića

Prilozi: 13 – u fotokopiji
Original punomoćja priložen
uz disciplinsku prijavu podnetu
protiv sudije Dušanke Đorđević

Jelena Ćuruvija-Đurica, kćerka ubijenog novinara i urednika pok. Slavka Ćuruvije, i Slavko Ćuruvija fondacija podnose disciplinsku prijavu protiv sudije Apelacionog suda u Beogradu, Marka Jocića, rođenog . godine, budući da je kao jedan od postupajućih sudija u postupku protiv Radomira Markovića, Milana Radonjića, Miroslava Kuraka i Ratka Romića, okrivljenih za ubistvo novinara Slavka Ćuruvije, nesavesno vršio sudijsku funkciju, te da je očigledno da je učinio disciplinski prekršaj kašnjenja u izradi odluke iz člana 97. stav 1. tačka 3. Zakona o sudijama¹, kao i disciplinski prekršaj povrede načela nepristrasnosti iz člana 97 stav 1 tačka 1 istog zakona, usled čega je došlo do teškog narušavanja ugleda i poverenja javnosti u sudstvo, što ukazuje na postojanje težeg disciplinskog prekršaja iz stava 2 istog člana. Navedena posledica u vidu narušavanja ugleda i poverenja u sudstvo, koja ukazuje na postojanje težeg disciplinskog prekršaja i osnova za razrešenje sudije, jasno je manifestovana u brojnim reakcijama u javnosti i medijima, saopštenjima za medije, novinskim člancima i kredibilnim izveštajima, kao i u javnim istupima najviših državnih funkcionera, uključujući tadašnju ministarku pravde i predsednika republike.

Predlažemo da Disciplinski tužilac podnese Disciplinskoj komisiji Visokog saveta sudstva (u daljem tekstu: VSS) predlog za vođenje disciplinskog postupka protiv sudije Marka Jocića, te da Disciplinska komisija, nakon sprovedene disciplinske rasprave, donese odluku kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost sudije za navedene teške disciplinske prekršaje i podnese obrazložen predlog za njegovo razrešenje.

¹ Službeni glasnik RS, br. 10/2023.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KŽ1-Po1 9/22 od 19.4.2023. godine, preinačena je osuđujuća presuda Višeg suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal Kpo1 br. 73/20 od 2.12.2021. godine, i to tako što su okrivljeni za ubistvo novinara i urednika Slavka Ćuruvije – Radomir Marković, Milan Radonjić, Miroslav Kurak i Ratko Romić – oslobođeni od optužbi, i to Radomir Marković za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tačka 5 Krivičnog zakonika (dalje: KZ) u podstrekavanju u vezi sa članom 34. KZ, a okrivljeni Milan Radonjić, Miroslav Kurak i Ratko Romić kao saizvršiocima za krivično delo teško ubistvo iz člana 114, stav 1, tačka 5. u vezi sa članom 33 KZ.

Oslobađajuću presudu donelo je veće sastavljeno od sudija Vesne Petrović (predsednica veća), Nade Hadži-Perić, Dušanke Đorđević, Dragana Ćesarovića i Marka Jocića, protiv kog se podnosi ova disciplinska prijava. Simptomatično, dvema od ukupno pet članova veća, prestala je sudijska funkcija usled navršanja radnog veka, i to sudiji Nadi Hadži-Perić, ubrzo nakon objavljivanja presude, 8. marta 2024. godine,² kao i predsednici veća Vesni Petrović. Činjenica da je odluku donelo sudsko veće ne isključuje individualnu disciplinsku odgovornost svakog sudije za postupanje koje predstavlja nesavesno vršenje sudijske funkcije. Pri tome, upravo je sudija Marko Jocić potpisao presudu, iako nije bio predsednik veća, što je još jedna od nelogičnosti u vezi sa spornom presudom Apelacionog suda.

Zakon o sudijama u članu 68 predviđa da se sudija razrešava ako je pravosnažno osuđen za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje šest meseci *ili ako je u disciplinskom postupku utvrđeno da je učinio težak disciplinski prekršaj koji, prema oceni Visokog saveta sudstva, ozbiljno šteti ugledu sudijske funkcije ili poverenju javnosti u sudove.*

Shodno članu 96 st. 1 Zakona o sudijama, disciplinski prekršaj je nesavesno vršenje sudijske funkcije ili ponašanje sudije nedostojno sudijske funkcije, koji je propisan ovim zakonom. Ponašanje nedostojno sudijske funkcije predstavlja ponašanje sudije i predsednika suda u vršenju funkcije i izvan funkcije kojim se narušava ugled suda i poverenje građana u sudstvo (čl. 96. st. 3 Zakona o sudijama).

U članu 97, st. 1. navodi se da su disciplinski prekršaji, između ostalog: 1) povreda načela nepristrasnosti (tačka 1 tog člana) i neopravdano odugovlačenje postupka ili neopravdano nezakazivanje ročišta ili pretresa ili neopravdano kašnjenje u izradi odluka (tačka 3 tog člana).

Prema članu 97, stav 2 Zakona o sudijama, težak disciplinski prekršaj postoji ako je usled izvršenja disciplinskog prekršaja iz stava 1 tač. 1)–3), 9) 10), 12), 15), 17)–20) ovog člana došlo do ozbiljnog poremećaja u radu suda ili narušavanja ugleda i poverenja javnosti u sudstvo.

U presudi Apelacionog suda br. KŽ1-Po1 9/22 navodi se da je ona doneta 19. aprila 2023. godine, ali je objavljena i dostavljena prvostepenom sudu tek 2. februara 2024. godine, bezmalo deset meseci kasnije.

Dokaz: Fotokopija presude Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KŽ1-Po1 9/22 sa prijemnim pečatom Višeg suda u Beogradu, iz kog proizlazi da je Viši sud u Beogradu, kao prvostepeni sud u ovom postupku, primio presudu 2.2.2024. godine

² Visoki savet sudstva, Odluka o prestanku sudijske funkcije, br. 119-00-1292/2023-01 od 22.2.2024.

To je ujedno i datum kada su oštećeni i javnost upoznati sa odlukom i kada je na sajtu Apelacionog suda u Beogradu objavljeno saopštenje tog suda povodom objavljene oslobađajuće presude u predmetu Čuruvija. Period do 2.2.2024. godine potrebno je uzeti kao relevantan i prilikom ocene razumnosti roka za izradu presude. Irelevantno je da li je presuda tek tada i izrađena ili je pak odavno bila izrađena, ali se neopravdano čekalo sa njenim dostavljanjem prvostepenom sudu skoro deset meseci. Viši sud, kao prvostepeni, primio je odluku 2.2.2024. godine, i pre tog trenutka, odluka nije mogla biti uručena strankama, niti je javnost mogla biti upoznata sa njom, budući da je članom 461 ZKP predviđeno da će drugostepeni sud vratiti sve spise prvostepenom sudu sa dovoljnim brojem overenih prepisa svoje odluke, radi dostavljanja strankama i drugim licima koja imaju pravni interes. I član 427 ZKP-a, naslovljen „Pismena izrada i dostavljanje presude“, izričito govori o pismenoj izradi i dostavljanju presude i o obavezama predsednika veća i predsednika suda ukoliko presuda nije izrađena i dostavljena u rokovima predviđenim tim članom. Dostavljanje je važno jer tek od tog trenutka presuda proizvodi pravno dejstvo. Nesumnjivo je da je u ovom slučaju presuda dostavljena tek 2.2.2024. godine, kada je Viši sud primio presudu (što potvrđuje prijemni pečat). Taj datum je relevantan za procenu razumnosti roka za izradu i dostavljanje presude i za ocenu da li je bilo neopravdanog odugovlačenja postupka, a ne datum koji je naveden kao datum donošenja odluke, ni podatak koji pisarnica ima kao datum ekspedovanja odluke ili bilo koji drugi interni datum. U slučaju znatnog odstupanja između tih datuma i datuma prijema presude u Višem sudu, takva odstupanja mogu samo ukazivati na povrede pravila postupka i ukazivati na nesavesno vršenje sudijske funkcije i neprofesionalno postupanje.

Zakonski rok za izradu presude iznosi 15 dana, a u predmetima za koje je posebnim zakonom određeno da postupa javno tužilaštvo posebne nadležnosti u roku od 30 dana (član 427 ZKP). Drugostepeni sud je dužan da svoju odluku sa spisima dostavi prvostepenom najkasnije u roku od četiri meseca, a ako je optuženi u pritvoru, od dana kada je sudija izvestilac primio spise tog suda sa predlogom javnog tužioca (član 461 st. 2 ZKP). U naročito složenim predmetima, rok iz stava 2. ovog člana može se rešenjem predsednika suda produžiti najviše za 60 dana, a ako je optuženi u pritvoru, najviše za još 30 dana (čl. 461 st. 3 ZKP). U ustaljenoj praksi Visokog saveta sudstva, **kašnjenje u izradi presude preko 100 dana od dana zaključenja glavnog pretresa u krivičnim predmetima, tretira se kao težak disciplinski prekršaj.**³ U konkretnom slučaju, od datuma navedenog kao dan donošenja odluke u presudi, pa do dostavljanja prvostepenom sudu radi dostavljanja strankama i drugim licima koja imaju pravni interes proteklo je 289 dana. Iz prakse proizlazi da VSS „toleriše“ izradu odluke do 60 dana po zaključenju rasprave, dok se sve preko tog roka smatra neprimerenim, a u krivičnoj materiji i za jednu presudu koja nije izrađena u roku od 100 dana od zaključenja glavnog pretresa, može se izreći ova mera. Takođe, VSS je ustanovio praksu da se izrada odluka do 100 dana od dana zaključenja glavne rasprave tretira kao „lakši“ disciplinski prekršaj, a preko 100 dana kao težak disciplinski prekršaj, kao i da do uznemirenja javnosti, poljuljanog poverenja javnosti u sudstvo i teškog narušavanja ugleda sudstva dolazi i kada je jedna presuda izrađena 100 dana nakon zaključenja glavnog pretresa (videti, u tom smislu, obrazloženje odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24. novembra 2016. godine).

³ Videti obrazloženje odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24. novembra 2016. godine i izjašnjenje ovlašćenog predstavnika VSS. Odluka je objavljena u *Službenom glasniku RS*, br. 14/2017 od 27. 2. 2017. godine.

VSS je mišljenja da ukoliko je prekoračen rok od 100 dana, u tom slučaju nije ni neophodno utvrđivati kakve su posledice, odnosno da one mogu, ali ne moraju da nastupe.⁴ Međutim, nesumnjivo je da u ovom slučaju, usled dužine vremenskog perioda od zaključenja glavnog pretresa do ekspedovanja pismenog otpravka/objavljivanja odluke i njenog dostavljanja prvostepenom sudu, *jesu* nastupile posledice u vidu teškog narušavanja ugleda i poverenja u sudstvo.

Kredibilni izveštaji, saopštenja za javnost i objave u medijima, ukazuju na to da je u javnosti ostao uvrežen stav da se sa objavljivanjem presude Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija čekalo iz političkih razloga.

Već u aprilu 2023. godine, nedugo nakon zatvaranja pretresa, u javnosti su se pojavile informacije da je doneta oslobađajuća odluka, ali da će biti objavljena „kada to bude odgovaralo u političkom ili nekom drugom smislu“.⁵ O tendencioznom izbegavanju da se u iole razumnom roku izradi i dostavi oslobađajuća presuda Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija pisale su i međunarodne organizacije i istaknuti aktivisti za slobodu medija, navodeći da je oslobađajuća presuda doneta, ali da nije objavljena jer se čeka odgovarajući momenat za to.⁶ Informacije da je presuda oslobađajuća su puštane u javnost, kao da se pripremalo javno mnjenje za objavljivanje.⁷ Istraživački portal KRIK pisao je: „presudu su donele već narednog meseca, u aprilu 2023, ali je ona *iz nepoznatih razloga skrivana od javnosti devet i po meseci*, sve do februara naredne godine“.⁸ Ovi navodi najjasnije ilustruju gubitak poverenja javnosti u sudstvo, izazvan neopravdano dugim kašnjenjem u izradi presude, što ukazuje na to da je nastupila posledica koja ukazuje na postojanje teškog disciplinskog prekršaja i osnova za razrešenje sudije.

I nekadašnji Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti naveo je: „Po objavljivanju presude se konačno čulo da je Apelacioni sud zaista još u proleće prošle godine otvorio glavni pretres i nakon pretresa doneo oslobađajuću presudu. Ali nije se moglo čuti baš nikakvo objašnjenje zbog čega je do njenog objavljivanja prošlo tako mnogo vremena, čak 10 meseci. Teško je i pretpostaviti neko iole prihvatljivo objašnjenje. A u odsustvu takvog objašnjenja moramo mnoštvu razloga za zabrinutost zbog stanja u kom je naše pravosuđe dodati još jedan.“⁹ U izveštaju Beogradskog centra za ljudska prava „Ljudska prava u Srbiji 2024: Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava“, navodi se da je posle dve prvostepene osuđujuće presude za ubistvo novinara Slavka Ćuruvije, Apelacioni sud u Beogradu je početkom februara obelodanio oslobađajuće presude. „Na to se čekalo gotovo 10 meseci, verovatno zbog izbora krajem 2023. godine.“¹⁰

⁴ Isto.

⁵ N1, Matić: Dobio sam informacije da će presuda za ubistvo Ćuruvije biti oslobađajuća, 18. septembar 2023. godine, dostupno na <https://n1info.rs/vesti/matic-presuda-za-ubistvo-curuvije-bice-oslobadjajuca-takve-su-informacije/>.

⁶ Massimo Moratti, *Serbia, no justice for the Ćuruvija murder*, Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa, 07.02.2024, dostupno na: https://www.balcanicaucaso.org/en/cp_article/serbia-no-justice-for-the-curuvija-murder/.

⁷ N1, *Fondacija: Imamo informaciju da je sud doneo oslobađajuću presudu za ubistvo Slavka Ćuruvije*, 15. septembar 2023. godine, dostupno na <https://n1info.rs/vesti/fsc-imamo-informacije-da-je-sud-doneo-oslobadjajucu-presudu-za-ubistvo-slavka-curuvije/>.

⁸ Krik, *baza Prosudi ko sudi – slučaj Ćuruvija*, dostupno na <https://prosudikosudi.rs/predmet.php?id=201127184737&naziv=Ubistvo-Slavka-Curuvije>.

⁹ Rodoljub Šabić, „Lažna nada i pravi problemi“, *Peščanik*, 06.02.2024. godine, dostupno na <https://pescanik.net/lazna-nada-i-pravi-problemi/>.

¹⁰ Beogradski centar za ljudska prava, *Ljudska prava u Srbiji 2024, Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava*, Beograd, 2025, dostupno na: https://www.bqcentar.org.rs/wp-content/uploads/2025/05/Ljudska-prava-u-Srbiji-2024-NBS_web.pdf, str. 211.

Još jedna okolnost ukazuje na nelogičnosti, nesavesno i neprofesionalno postupanje u ovom predmetu. Budući da je u presudi navedeno da je ona doneta 19. aprila 2023. godine, postavlja se pitanje zbog čega sudija Vesna Petrović, koja je bila predsednica veća, nije potpisala presudu, nego je to umesto nje učinio sudija Marko Jocić, po rešenju Su. br. I-2 202/23 od 16.05.2023. godine. Sudija Vesna Petrović bila je sudija na dan koji je naveden kao dan donošenja presude, 19. april 2023. godine, što se vidi i iz Godišnjeg rasporeda poslova u Apelacionom sudu u Beogradu.¹¹ Ostaje nejasno zbog čega presudu nije potpisala sudija Vesna Petrović, koja je bila predsednica veća, kojoj tada nije bila prestala sudijska funkcija, nije bila penzionisana, niti postoje druge okolnosti kojima bi se moglo objasniti zbog čega odluku nije potpisala predsednica veća. Ovo je još jedna okolnost koja je, u najmanju ruku, nelogična, u javnosti pobuđuje sumnju u profesionalno postupanje, savesno obavljanje sudijske funkcije i postupanje u skladu sa načelom nepristrasnosti. Predlažemo i da VSS ispita da li je bilo objavljivanja izrečene presude, u smislu čl. 425 i usmenog saopštavanja izreke, jer iz svega navedenog u ovoj prijavi proizlazi da je taj korak izostao i da stoga oštećeni i javnost nisu upoznati sa konačnim ishodom postupka sve do 2.2.2024.

Posledice nesavesnog vršenja sudijske funkcije u ovom predmetu nisu ograničene samo na narušeno poverenje javnosti u sudstvo zbog kašnjenja u izradi presude, nelogičnosti oko ekspedovanja i potpisivanja odluke, nego imaju dalekosežne i poražavajuće efekte po pravosudni sistem i mogućnost države da ispuni međunarodno preuzete obaveze u vezi sa garantijama prava na život, uključujući obavezu sprovođenja delotvorne istrage u slučaju lišenja života, podobne da dovede do pronalaženja i kažnjavanja učinilaca.

Ministarka pravde u vreme objavljivanja odluke Apelacionog suda, Maja Popović, saopštila je da je „duboko razočarana poslednjom presudom Apelacionog suda u Beogradu i radom pravosuđa na rešavanju slučaja ubistva novinara Slavka Ćuruvije (...).“¹² Navedene reakcije ne ističemo radi političke ocene presude, već isključivo kao dokaz narušenog poverenja javnosti u sudstvo, što znači da je nastupila posledica u smislu čl. 97 st. 2 Zakona o sudijama i postojanja težeg prekršaja.

Nadasve, oslobađajućom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1-Po1 9/22, u čijem donošenju je učestvovao i sudija Jocić, učinjene su bitne povrede odredaba krivičnog postupka u korist okrivljenih, što je utvrdio Vrhovni sud presudom od 13.10.2025. godine, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti, koji je javni tužilac Vrhovnog javnog tužilaštva podneo protiv sporne odluke Apelacionog suda.¹³ Uprkos brojnim greškama i utvrđenim bitnim povredama pravila postupka, presuda Apelacionog suda ne može biti ukinuta zbog procesnih ograničenja iz ZKP. Međutim, brojne i grube greške prilikom ocene ključnih dokaza i iskaza svedoka, bitne povrede pravila postupka, način na koji je vođen postupak, neopravdano duga izrada presude i utvrđene povrede zakona, i te kako su od značaja za disciplinski postupak jer ukazuju na nesavesno vršenje sudijske funkcije i na postojanje više teških disciplinskih prekršaja predviđenih Zakonom o sudijama, uključujući i povredu načela nepristrasnosti. Povrede

¹¹ Apelacioni sud u Beogradu, Godišnji raspored poslova u Apelacionom sudu u Beogradu za 2023. godinu, Su. br. I-2 340/22 od 25.11.2022. godine. Videti i Izmene godišnjeg rasporeda za 2023. Dostupno na sajtu Apelacionog suda u Beogradu.

¹² Videti, na primer, NIN; *Ministarka pravde: Duboko sam razočarana presudom Apelacionog suda za ubistvo Ćuruvije*, 5. februar 2024. godine, dostupno na: <https://www.nin.rs/drustvo/vesti/44966/ministarka-pravde-duboko-sam-razocarana-presudom-apelacionog-suda-za-ubistvo-curuvije>.

¹³ Vrhovni sud, KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025. godine. Odluka je objavljena 8. januara 2026. godine.

zakona i pravila postupka toliko su brojne i drastične da isključuju mogućnost da je reč o omaškama koje se mogu tolerisati u smislu redovnog obavljanja sudijskog posla.

Vrhovni sud je utvrdio da je osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti, koji je podneo javni tužilac, i da je donošenjem pobijane presude učinjena bitna povreda pravila postupka, između ostalog, jer je u pogledu svedočenja jednog od ključnih svedoka, u obrazloženju presude navedeno da svedok nije ostao pri ranijem iskazu datom pred Tužilaštvom za organizovani kriminal na zapisnik dana 08.01.2014. godine, a za šta je Vrhovni sud utvrdio da nije u skladu sa zapisnicima sa suđenja. **Utvrđena je znatna protivrečnost između onoga što se o odlučnim činjenicama koje su predmet dokazivanja navodi u razlozima presude o sadržini zapisnika i iskazima svedoka, i samih zapisnika. Istu povredu zakona Apelacioni sud je učinio i prilikom ocene iskaza još četiri svedoka.**

Tako, **Apelacioni sud je naveo da još dva svedoka nisu ostala pri svojim iskazima** datim pred Tužilaštvom za organizovani kriminal 10.1.2014. godine. Međutim, **iz zapisnika** o ispitivanju jednog svedoka na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom dana 27.09.2016. godine, **proizlazi da je svedok izjavio da ostaje pri izjavi** koju je dao na okolnosti na koje ga je ispitivalo TOK, da neće ništa dodavati ni oduzimati. I u odnosu na drugog svedoka saslušanog istog dana postoji znatna protivrečnost između onoga što je svedok izjavio (što potvrđuje transkript audio zapisa sa glavnog pretresa) i navoda u obrazloženju drugostepene presude, da ni ti svedoci nisu ostali pri svojim iskazima datim pred Tužilaštvom za organizovani kriminal 10.01.2014. godine.

Za ovakve nedopustive greške – u više navrata ponovljeno neistinito navođenje da svedoci nisu ostali pri datim iskazima – teško je ponuditi bilo kakvo drugo obrazloženje osim povrede načela nepristrasnosti, krajnje nesavesnog vršenja sudijske funkcije i namerne povrede zakona i pravila postupka u korist okrivljenih – kojima posle ovih grešaka ne može više biti suđeno za ubistvo Ćuruvije. Zbog toga je neophodno da za učinjene greške odgovaraju sudije koje su nesavesnim vršenjem sudijske funkcije dovele do ovako teških posledica ne samo po ovaj predmet, nego po celokupno pravosuđe. Ignorisanje težine, značaja i posledica ovih grešaka, kao i okolnosti da je gotovo nemoguće da budu učinjene slučajno, bilo bi pogubno za ugled i poverenje u sudstvo, pa i sam sudski sistem kao granu vlasti čije greške imaju najveću težinu.¹⁴

Pri tome, ovo nisu jedine greške koje su učinjene. U odnosu na dva svedoka, u obrazloženju presude je *navedeno da su se dva svedoka izjašnjavala samo o informacijama koje su od nekog čuli, te da njihovi iskazi sadrže potpuno različite informacije*, a za šta je Vrhovni sud utvrdio da je protivrečno sadržini zapisnika o ispitivanju tih svedoka pred Tužilaštvom za organizovani kriminal, kao i zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, koji su pročitani na pretresu pred drugostepenim sudom, i iz kojih *proizlazi da su se detaljno izjašnjavali o činjenicama koje su im lično poznate, i koji su se osim u detaljima u svemu saglasno izjašnjavali* – što je protivrečno navodima u obrazloženju drugostepene presude da su se navedeni svedoci izjašnjavali samo o informacijama koje su od nekoga čuli, a posebno navodima da isti sadrže potpuno različite informacije, zbog čega sud nije prihvatio iste kao pouzdan dokaz.¹⁵

¹⁴ Presuda Vrhovnog suda, str. 3-4.

¹⁵ Presuda Vrhovnog suda, str. 4.

Najzad, u odnosu na jedan od ključnih materijalnih dokaza, izveštaje baznih stanica mobilne telefonije o ostvarenom saobraćaju između okrivljenih neposredno pre i posle ubistva Slavka Ćuruvije, koje ih smeštaju u blizinu mesta ubistva, Apelacioni sud je naveo da taj dokaz ne može da prihvati kao pouzdan i verodostojan, navodeći pri tome razloge za koje je Vrhovni sud utvrdio da su potpuno nejasni i u znatnoj meri protivrečni, zbog čega je utvrđena još jedna bitna povreda pravila postupka.¹⁶ Dodatno, u odnosu na isti dokaz, Vrhovni sud je ukazao i na to da ako nalaz sadrži nedostatke, odnosno ako je mišljenje nejasno ili protivrečno, shodno odredbi 124. ZKP, upravo je organ postupka, u konkretnom slučaju sud, nadležan za donošenje naredbe o ponavljanju veštačenja, kako bi se otklonili nedostaci u nalazu i mišljenju.

Iz presude Vrhovnog suda proizlazi da Apelacioni sud, prilikom donošenja oslobađajuće presude u slučaju Ćuruvija, ključne dokaze nije prihvatio iz neodrživih, nejasnih i protivrečnih razloga. Neistinito je u odnosu na iskaze tri svedoka navedeno da svedoci nisu ostali pri svojim iskazima. U odnosu na još dva svedoka je netačno navedeno da nisu imali lična saznanja o činjenicama o kojima su se izjašnjavali, *iako jesu*, i da iskazi svedoka sadrže potpuno različite informacije, *iako su se osim u detaljima u svemu saglasno izjašnjavali*, što je sve Vrhovni sud utvrdio na osnovu sadržine zapisnika ili transkripta audio zapisa sa glavnog pretresa. Nadasve, da je povreda učinjenja i u pogledu jednog od ključnih dokaza, govori i činjenica da **drugostepeni sud uopšte nije ni interpretirao niti analizirao sadržinu ovog dokaza** (analiza međusobno ostvarenih komunikacija u periodu od 09.04. do 12.04.1999. godine, između Milana Radonjića, Ratka Romića, Miroslava Kuraka i u kome je naznačen i broj telefonske kartice okrivljenog Radomira Markovića, sa svim podacima o vremenu, tipu saobraćaja, trajanju, ćelijama i adresama baznih stanica preko kojih je komunikacija ostvarena), **a prilikom njegove ocene je našao da isti nije verodostojan i da je nepouzdan.**

Ovako ozbiljne greške, koje ujedno predstavljaju bitne povrede pravila postupka, koje su mogle biti od presudnog uticaja za sam ishod postupka, i koje su ponovljene u više navrata, nisu mogle slučajno da se dese iskusnim sudijama u ovako važnom postupku, i jasno ukazuju na nesavesno postupanje u vršenju sudijske funkcije i povredu načela nepristrasnosti. Pri tome, ovo su samo one greške koje je Vrhovni sud utvrdio krećući se u granicama zahteva za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud nije ispitivao nepravilnosti oko dostavljanja presude ili njenog potpisivanja, ali te povrede jesu od značaja za Visoki savet sudstva jer dodatno ukazuju na nesavesno vršenje sudijske funkcije. Budući da se ovako ozbiljne greške, sa dalekosežnim posledicama, više ne mogu ispraviti i da je usled njih trajno uskraćen pristup pravdi porodici žrtve u ovom postupku, tim pre je veća odgovornost na VSS u otklanjanju posledica ovako nesavesnog vršenja sudijske funkcije.

Flagrantne povrede zakona, pravila postupka i greške u presudi Apelacionog suda, utvrđene od strane Vrhovnog suda, bacaju novo svetlo i na ostale uočene propuste, kao i na okolnost da se na izradu presude čekalo bezmalo deset meseci.

Potrebno je istaći da se ova disciplinska prijava ne odnosi na sam sadržaj i izreku sudijske odluke – iako je njome nesumnjivo narušen ugled i poverenje u sudstvo, već prevashodno na postupanje sudije u vršenju sudijske dužnosti i izvan vršenja sudijske dužnosti na način koji narušava ugled suda, kao i na nepridržavanje zakonom propisanih rokova i načela nepristrasnosti. Ipak, i sama presuda jeste od

¹⁶ Isto, str. 5-6.

značaja za disciplinski postupak jer brojnost i težina grešaka koje ona sadrži – utvrđenih presudom Vrhovnog suda – ukazuju na neminovnu povredu načela nepristrasnosti iz čl. 97 st. 1. t. 1 Zakona o sudijama. Jer, **neshvatljivo je da iskusni sudija može da učini toliko brojne i toliko flagrantne i očigledne povrede pravila postupka, a ako se to dogodi – kao što se ovde desilo – povreda načela nepristrasnosti nameće se kao jedini mogući uzrok takvog postupanja.**

Od značaja je ukazati na to da je sudija Jocić, krajem decembra 2022. godine, kao predsednik komisije koju je formirala Pravosudna akademija učestvovao u izboru Dejana Damjanovića za direktora Agencije za sprečavanje korupcije.¹⁷ Nevladina organizacija BIRODI ocenila je izbor nezakonitim i tražila da se konkurs poništi jer su, kako tvrdi, direktora izabrali funkcioneri čiju imovinu treba da kontroliše upravo Agencija. Učestvovao je u suđenju u predmetu Zvezdan Terzić, koji je **zastareo**.

Sve navedeno ukazuje na postojanje teških disciplinskih prekršaja iz čl. 97 st. 2, u vezi sa članom 97. st. 1 tačkama 1 i 3, kao i da postoje razlozi za razrešenje sudije Apelacionog suda u Beogradu Marka Jocića. Stoga predlažemo da Disciplinski tužilac podnese predlog za vođenje disciplinskog postupka, kako bi Disciplinska komisija Visokog saveta sudstva mogla da utvrdi postojanje teških disciplinskih prekršaja i podnese predlog Visokom savetu sudstva za razrešenje sudije Marka Jocića sa sudijske funkcije zbog izvršenih teških prekršaja iz člana 97. stav 2 Zakona o sudijama u vezi sa članom 97. st. 1. tačkama 1 i 3. tog Zakona.

Podsećamo da je prilikom razmatranja ove disciplinske prijave i neophodnosti pokretanja postupka za razrešenja sudije, potrebno imati u vidu i suštinske posledice propusta učinjenih prilikom donošenja oslobađajuće presude Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija. Uprkos utvrđenim bitnim povredama pravila postupka, u korist okrivljenih, presuda Apelacionog suda nije mogla biti ukinuta, budući da ZKP ne ostavlja mogućnost ukidanja pravosnažne odluke na štetu okrivljenih. Posledice drastičnih grešaka sudija Apelacionog suda, među kojima i sudije Marka Jocića, u sadejstvu sa odredbama ZKP o vanrednim pravnim lekovima, koji onemogućavaju ponavljanje postupka na štetu okrivljenih, takve su da je Vrhovni sud mogao samo da utvrdi da je prilikom donošenja oslobađajuće presude u slučaju Ćuruvija povređen zakon, u korist okrivljenih. Uprkos utvrđenim nepravilnostima i povredama pravila postupka, presuda Vrhovnog suda ne nudi nikakve nove mogućnosti i pravni put da država u ovom slučaju najzad ispuni obavezu u vezi sa proceduralnim aspektom garantija prava na život – a to je da sprovede delotvornu istragu kako bi se utvrdila istina i kaznili učiniooci.

Nesumnjivo je da je zbog teških disciplinskih prekršaja učinjenih u slučaju Ćuruvija ozbiljno narušen ugled i poverenje u sudstvo, a na VSS ostaje da iskoristi svoja Ustavom i zakonom poverena ovlašćenja i preduzme prve korake kako bi se povratilo poverenje javnosti u sudstvo. Podsećamo da Disciplinski tužilac predlog za vođenje disciplinskog postupka može podneti i po službenoj dužnosti.

Prilozi:

¹⁷ KRIK, baza Prosudi ko sudi – sudija Marko Jocić, dostupno na <https://prosudikosudi.rs/sudija.php?id=231120141426&ime=Marko-Jocic>.

1. Punomoćje – u fotokopiji (original punomoćja priložen uz disciplinske prijave podnete 30.1.2026. godine Disciplinskom tužiocu Visokog saveta sudstva protiv sudija Dušanke Đorđević i Marka Jocića)
2. Fotokopija presude Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KŽ1-Po1 9/22 sa prijemnim pečatom Višeg suda u Beogradu, iz kog proizlazi da je Viši sud u Beogradu, kao prvostepeni sud u ovom postupku, primio presudu 02.02.2024. godine
3. Fotokopija odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24.11.2016.
4. Fotokopija članka N1, Matić: Dobio sam informacije da će presuda za ubistvo Ćuruvije biti oslobađajuća, 18.09.2023.
5. Fotokopija članka: Massimo Moratti, Serbia, no justice for the Ćuruvija murder, Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa, 07.02.2024
6. Fotokopija članka: N1, Fondacija: Imamo informaciju da je sud doneo oslobađajuću presudu za ubistvo Slavka Ćuruvije, 15.09.2023.
7. Snimak ekrana: Krik, baza „Prosudi ko sudi“ – slučaj Ćuruvija
8. Fotokopija članka: Rodoljub Šabić, „Lažna nada i pravi problemi“, Peščanik, 06.02.2024.
9. Fotokopija izveštaja Beogradskog centra za ljudska prava, „Ljudska prava u Srbiji 2024, Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava“, str. 211.
10. Apelacioni sud u Beogradu, Godišnji raspored poslova u Apelacionom sudu u Beogradu za 2023. godinu, Su. br. I-2 340/22 od 25.11.2022.
11. Fotokopija članka: NIN; Ministarka pravde: Duboko sam razočarana presudom Apelacionog suda za ubistvo Ćuruvije, 05.02.2024.
12. Fotokopija presude Vrhovnog suda, KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025.
13. Snimak ekrana: Krik, baza „Prosudi ko sudi“ – sudija Marko Jocić

U Beogradu, dana 30.1. 2026. godine

Punomoćnik Jelene Ćuruvije
Milijana Trifković

Ivana Stěvanović, upraviteljka
Slavko Ćuruvija fondacije